

[Tommy Dinesen]

Jeg vil godt sige til hr. Helge Adam Møller, at Erstatningsrådet bl.a. skriver:

»Erstatningsrådet konkluderer herefter, at der formentlig i de fleste tilfælde ikke vil blive tale om ydelse af erstatning, samt at dette formentlig i særlig grad vil være tilfældet med hensyn til tilkendelse af erstatning til enker.«

Man siger altså klart, at man ikke regner med, at en eventuel dispensation vil få ret stor betydning.

Man kan også få opfattelsen af, at der er nogle, der mener, at Shanghaisøfolkene ikke skal have erstatning, fordi de ikke havde våben i hånd. Jeg vil igen sige, at det var den danske stat, der stod for pasinddragelse, og at det var den danske stat, der ikke hjalp disse mennesker, da der var behov for det; derfor skal man stemme for dette ændringslovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget og teksten, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænet dagpenget).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose). (Fremsat 14/1 87. Første behandling 20/1 87. Betænkning 8/4 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Udvalgsarbejdet har til fulde bekræftet det, jeg sagde under førstebehandlingen af dette forslag, nemlig at forslaget alene er fremsat, fordi arbejdsministeren ikke ønsker, at folk skal komme på forlængede dagpenge førend efter en valgkamp. Svarene fra udvalgsbehandlingen viser det tydeligt. I indtil flere svar har regeringen sagt, at man allerede i år kunne komme på forlængede dagpenge, hvis man havde modtaget uddannelsesydelse, så regeringens og arbejdsministerens påstand om, at det var en utilsigtet virkning af lovgivningen, er blevet klart bevist under udvalgsarbejdet.

Hvis ministeren ikke er tilfreds med de eksempler, vi har lagt frem, kan vi naturligvis få det optrykt i en tillægsbetænkning. Det er altså til fulde bevist, at dette her er politik, når den er værst.

Vi har til forslaget fremsat et ændringsforslag, som betyder, at overgangspersoner, som har modtaget et arbejdstilbud før 1. januar 1985, uanset om de har modtaget uddannelsesydelse eller ej, vil være omfattet af den moratorieordning, som ministeren her har stillet forslag om. Vi finder det urimeligt, at regeringen på baggrund af en fejlslagen arbejdsmarkedspolitik over for de ledige på den måde nu igen forsøger at sortere de ledige op i dem, der har fået uddannelse, og dem, der ikke har fået uddannelse.

Derudover vil forslaget hjælpe de personer, som er kommet i klemme i forhold til den ændring, regeringen har lavet, hvad angår jobtilbudsperiodens længde, som regeringen jo ændrede fra 9 til 7 måneder. Der er perioder, hvori der indgår ferie, og hvis der har været nogle ganske få timers sygdom, har de ledige ikke kunnet opnå de timer, der er nødvendige for, at man kan blive på arbejdsmarkedet.

Vi synes, man burde have undgået tilfældigheder af den karakter, og når det drejer

[Kaj Poulsen]

sig om så ganske få personer, som det gør, regner vi med, at der igennem det umenneskelige livssyn, der ligger til grund for hele denne lovgivning om jobtilbud, dog kunne skinne et lille menneskeligt glimt, så vi kunne redde de mennesker, som helt utilsigtet, også fra regeringens side, er blevet ramt af de regler, regeringen har ændret.

Men indtil videre har det vist sig, at regeringen ikke har været til at få i tale. Derfor håber vi, at det, man sagde ved førstebehandling, nemlig at det er utilsigtet, at nogen er kommet på 70 pct.-satsen, også kan virke for dem, der er dårligst stillet af den gruppe, vi her taler om. Vi håber, at behandlingen her vil vise, at det radikale menneskesyn i det mindste kan titte en lille smule frem, når vi taler om jobtilbudsordning, og at vi kan få denne ændring igennem.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når Socialistisk Folkeparti støtter både lovforslaget og det ændringsforslag, som vi er enige med Socialdemokratiet i, er det ud fra den betragtning, at vi slet ikke burde have en bestemmelse om, at nogen kan komme på graduerede dagpenge.

Det ligger nu ikke lige for at få det afskaffet lige nu i alt fald, men der skal da ikke lyde utak for, at man i hvert fald sikrer, at en gruppe, som kunne risikere at komme på graduerede dagpenge, i hvert fald ikke kan komme det førend efter 1988, og så må vi håbe, at Folketingets sammensætning til den tid er en anden, sådan at vi kan få denne lov afskaffet.

Jeg skal nu ikke undlade at takke arbejdsministeren for en enkelt ting i forbindelse med lovforslaget, og det er det, der er optrykt i betænkningen, og som går ud på, at kommunerne har ret til at give yderligere jobtilbud ud over det ene, som der står om i jobtilbudsloven. Derved kan man nemlig hjælpe de mennesker, som af en eller anden årsag ikke kommer i betragtning. Der skal såmænd ikke ret meget til; det kan f.eks. være et barn, der er sygt, for hvis man er inde i en 7 måneders periode og er i et jobtilbud, kommer man meget nemt i den situation, at man mangler nogle timer i at opnå at være dagpengeberettiget, og det er naturligvis uretfærdigt. Jeg ved godt, at det tidligere var sådan, at disse mennesker kom på bistands-

hjælp, og flere partier har understreget, at det var sådan, og at det nu trods alt er blevet bedre. Jeg håber imidlertid, at det under de langvarige diskussioner, vi både nu og tidligere har haft om lovgivningen, er gået op for de partier, som har sagt dette med, at disse mennesker tidligere kom på bistandshjælp, at det ikke er rigtigt. Det kom de ikke, for kommunerne hjalp dem med et ekstra jobtilbud, sådan at de ikke kom på bistandshjælp, men blev på den dagpengesats, de var på. Nu er de lidt ringere stillet – i og med, at de kommer på graduerede dagpenge.

Men jeg håber, at de ord, ministeren har føjet ind i betænkningen om, at der ikke i forbindelse med loven om uddannelses- og iværksætterydelse sker ændringer i kommunernes mulighed for at yde supplerende beskæftigelse ud over reglerne i arbejdstilbudsloven, vil blive læst og brugt af de A-kasser, som sidder med de ulykkelige mennesker, som ikke er mange i antal, men ikke desto mindre er temmelig ulykkelige, fordi det betyder ret meget at gå fra en sats på 90 pct. af tidligere indtjening ned på 70 pct. – for slet ikke at tale om 55 pct.

Men alligevel vil jeg sige tak til ministeren, fordi han i det mindste har villet være med til at føje de ord ind i betænkningen.

Estrup (RV):

Som flere andre mener også jeg, at der er kommet væsentlige forhold frem under udvalgsarbejdet, men det er måske forståeligt, at vi lægger vægt på noget forskelligt. Jeg mener, det var en interessant oplysning, at der altså ved udgangen af januar måned kun var 53 personer i landet som helhed, som var på nedsatte dagpenge. Det er altså overhovedet en meget lille gruppe, vi arbejder med her, men det forhindrer naturligvis ikke, at lovforslaget har sin åbenbare begrundelse og fornuft.

Dernæst er det, uanset forskellige avisforydender, blevet meget klart understreget, at der ingen sammenhæng er mellem ændringerne i cirkulæret om arbejdstilbudsordningen og den lovgivning om uddannelsestilbud, der nu er gennemført i sommeren 1985. Det synes jeg også det har været godt at få præciseret.

Endelig vil jeg sige om det, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, nemlig spørgsmålet

[Estrup]

om kommunernes praksis, at jeg ikke mener, at det under arbejdet er blevet dokumenteret, at kommunerne har ændret praksis. Men vi er alle sammen enige i, at det er vigtigt, at kommunerne holder fast i, at man kan og bør give det ekstra arbejdstilbud som et supplement, og jeg håber meget, at ministeren vil udfolde aktivitet i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at kommunerne også faktisk lever op til denne forpligtelse.

Derudover synes jeg, det er ret åbenbart, at det ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokratiet, og som har fået tilslutning fra SF og VS, egentlig drejer sig om noget helt andet end nu at få en mindre gruppe, som har været på arbejdstilbud, ind under ordningen. Det drejer sig rent faktisk, som det også står i VS' betækningsbidrag, om et alternativ til en ophævelse af 26-ugers reglen. Derfor synes jeg egentlig, det er overraskende, at Socialdemokratiet kan stille ændringsforslaget. Når man så klart markerer, at der her ikke er nogen sammenhæng med uddannelsestilbudsloven, som det jo gøres i det socialdemokratiske betækningsbidrag, synes jeg også, man skulle være tilfreds med det lovforslag, der foreligger, og som sikrer, at den gruppe, som kom i klemme, fordi den benyttede sig af valgfriheden, nu faktisk ikke kan komme på de forlængede dagpenge før end efter revisionen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til hr. Estrup, at intet ligger Socialdemokratiet fjernere end at foreslå 26-ugers reglen ophævet. Vi mener, at de betingelser, der er i A-kasselovgivningen, skal opfyldes på baggrund af det forsikringsprincip, der ligger i lovgivningen.

Men det, der her er tale om, er, at mennesker, som ved tilfældigheder, på grund af virksomheders planlægning af ferie, på grund af syge børn eller personlig sygdom eller på grund af frihed, som en medarbejder har måttet tage sig på grund af familieforhold og andet, er faldet uden for systemet, fordi regeringen med tilslutning fra Det Radikale Venstre har ændret en regel fra 9 måneders til 7 måneders arbejde.

Vi er er meget beskæmmede over, at Det Radikale Venstre ikke har villet tage ad notam den eklatante fiasko, som dette forslag

om jobtilbud har været, og ikke har villet prøve på at rette op på det, i hvert fald så kort tid inden en revision skal finde sted – en eklatant fiasko, som vel ikke er set tidligere af nogen regering i dette Folketing, og som betyder, at man ikke vil give de mennesker bare et halvt års pusterum. Jeg synes, det er forstemmende, at det radikale livssyn nu er faldet så langt ned, at man ikke engang vil hjælpe de få personer.

På den baggrund skal jeg bede om, at vi får udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling. Vi vil forsøge at ændre vores ændringsforslag således, at vi får de personer med, som er ramt direkte af det forslag, som regeringen og de Radikale har gennemført. Men vi kan altså forstå, at de, der er dårligst stillede på grund af de Radikales syn på denne sag, ikke kan komme med.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kaj Poulsen fortsætter debatten fra første behandling og er stort set lige så selvmodsigende nu som ved første behandling, idet hr. Kaj Poulsen til at begynde med siger, at regeringen og Det Radikale Venstre altså ikke vil have, at der er nogen, der kommer på forlængede dagpenge inden valget – det var hr. Kaj Poulsens indgangsreplik – og derefter siger, at regeringen og de Radikale i øvrigt går ind for, at der skal være en gruppe, som kommer på reducerede dagpenge, og at Socialdemokratiet derfor stiller et ændringsforslag, der forhindrer det.

Det er lige så selvmodsigende denne gang, som det var ved første behandling.

Det er nemlig helt klart, at der er en gruppe, der kan komme på reducerede dagpenge, efter at dette er gennemført. Det er den gruppe, som også kunne komme på reducerede dagpenge, da den oprindelige lov blev vedtaget, nemlig den gruppe, som i forbindelse med et arbejdstilbud ikke optjener dengang 1.040 timer, nu 1.014 timer. Den gruppe kan komme på forlængede dagpenge, men den ville tidligere være røget ud af dagpengesystemet og ind på bistandshjælp, altså fra et system, hvor det er en livsvarig ret til en ydelse, og over på et system, hvor man skal tage hensyn til husstandsindtægten. Hvis husstandsindtægten er så lav, at der er sociale problemer, kan man få bistandshjælp. Hvis husstandsindtægten er så høj, at man ikke

[Arbejdsministeren]

kan få bistandshjælp, får man altså ikke denne ydelse. Det var under lovforberedelsen i 1985 flertallets holdning, at den gruppe skal kunne komme på de reducerede dagpenge, fordi den i forvejen fik forbedret sin stilling. Det er stadig væk flertallets holdning, som det fremgår af lovforslaget, og derfor er der konsekvens i at fremsætte et lovforslag, som opfanger en gruppe, der efter at have valgt uddannelsesydelse eller iværksætterydelse uforudset kunne komme i en situation, hvor den var dårligere stillet, end hvis den havde valgt arbejdstilbud. Det er altså politik, når den er bedst, nemlig at forligspartier, når de finder et hul i en aftale, fejer op, men ikke benytter denne opfejning til at ændre det oprindelige princip.

For så vidt angår fru Lilli Gyldenkildes tak i relation til kommunerne vil jeg gerne sige: selv tak! Jeg mener, det er vigtigt, når der er en misforståelse eller en myte om nogle ændringer, at vi får en debat om det, og at vi i kraft af debatten her i Folketinget kan være med til at sikre, at der er viden ude i kommunerne og ude i A-kasserne om, at kommunernes muligheder altså ikke er ændret. Jeg vil, som hr. Estrup anbefaler det, bidrage til, at det bliver almindeligt kendt. Jeg har f.eks. tænkt mig – og har udkastet liggende klart til tredje behandling – at skrive et indlæg i kommunernes blad, hvor jeg præciserer, at denne myte bør aflives, for reglerne er ikke ændret, således at alle kommuner – hvoraf de fleste efter min mening ved det – ikke er i tvivl om, at de kan gøre efter 1985, som de kunne gøre før 1985.

I øvrigt har jeg forstået, at hr. Kaj Poulsen vil have fornyet udvalgsarbejde. Det kan jeg naturligvis ikke blande mig i, for det er Folketingets ret at lave forlænget udvalgsarbejde, men jeg beder om, at dette udvalgsarbejde ikke bliver brugt til forhaling. Utrolig mange af de spørgsmål, der er stillet, har intet med nærværende lovforslag at gøre. Det har med den generelle revision at gøre, og det får vi lejlighed til at drøfte senere, og jeg beder om, at man under udvalgsarbejdet ikke igen går ind i den generelle revision, således at vi meget hurtigt kan få vedtaget dette lovforslag, så de mennesker, som utilsigtet er kommet på de reducerede dagpenge, og som sidder og venter på, at lovforslaget kan blive vedtaget, kan få udbetalt deres dagpenge med tilbagevirkende kraft, så de mennesker,

som trænger til pengene, snart får dem, og at betalingen ikke bliver forhalet af Socialdemokratiet gennem en spørgeteknik. Meningen med dette her er jo, at en gruppe, der utilsigtet er kommet på reducerede dagpenge, skal have de ekstra dagpenge, og for øjeblikket er det Socialdemokratiet, der forhindrer den heri.

Kaj Poulsen (S):

Selv om ministeren synes, at han er en mægtig mand, kan jeg sige til ministeren, at Folketingets udvalg selv bestemmer, hvilke spørgsmål der skal stilles, og hvad der skal besvares for at klarlægge det, Folketinget skal tage stilling til.

Når ministeren stadig væk påstår, at det er et hul i lovgivningen, der er årsag til, at ministeren har fremsat dette forslag, vil der til tredje behandling nu blive optrykt i tillægsbetænkningen samtlige svar fra førstebehandlingen, hvoraf det fremgår, at det netop var tilsigtet, at disse personer, hvis de ikke fik job efter uddannelsen, skulle falde, mens regeringen har påstået, at når bare folk fik uddannelse, så fik de også arbejde. Virkeligheden har fuldstændig slået benene væk under regeringen, og så ønsker den ikke disse personer ud i en situation før en valgkamp, hvor det, regeringen har lovet, ikke står til troende. Derfor er der ingen dobbelthed i argumentationen. Der er derimod en dobbelhed, når ministeren taler om, at der er opstået en myte i kommunerne, som har gjort, at nogle mennesker er kommet på forlænget dagpenget – en myte, som ministeren nu vil sørge for bliver ophævet. Jamen det er præcis den mytes virkning, vi forsøger at ophæve med dette ændringsforslag, altså den myte, der gør, at 40–50 personer er kommet i klemme i systemet. Når ministeren selv siger, at det er en myte, at disse mennesker er kommet i klemme, at det skyldes en fejlfortolkning af de regler, som er udsendt, hvorfor i alverden vil ministeren så ikke være med til at fjerne denne mytes virkning for befolkningen i bare et halvt år?

Vi må altså nu konstatere, at dette her er politik, når den er værst. Regeringen ønsker ikke at ændre forholdene for de personer, der er kommet i klemme på grund af en fejlslagen arbejdsmarkedspolitik – personer, som på grund af tilfældigheder i form af ferie,

[Kaj Poulsen]

sygdom osv. nu ryger ud i det, man har kaldt den sociale massegrav. Det ønsker regeringen og Det Radikale Venstre ikke at medvirke til.

Vi skal gøre vort til, at det bliver en hurtig behandling. Socialdemokratiet har kun stillet et par spørgsmål. Jeg har oven i købet spurgt formanden for udvalget, om det ikke var meningen, at vi snart kunne få gennemført nogle ting i udvalget. Nu er det kommet her efter påske. Socialdemokratiet har ikke ønsket, at sagen skulle trække ud, men hvis ministeren sørgede for at svare på nogle af de spørgsmål, der bliver stillet i udvalget, kunne det være, det gik lidt stærkere.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne sige to ting i anledning af arbejdsministerens ord heroppefra. Den ene er, at vi intet ønske har om at trække dette her i langdrag. Vi ønsker denne lovgivning afskaffet, og kunne vi få et flertal til det, gjorde vi det nu. Vi har intet ønske om at stille nye spørgsmål under udvalgsarbejdet, for det er oplyst, at det, der her er lavet, er en dårlig lovgivning.

Jeg kan altså godt love ministeren, at vi ikke ønsker at trænere sagen.

Det andet, jeg vil sige, er, at det, ministeren kalder en myte, der nu skal aflives – dette, at lovgivningen ikke forhindrer kommunerne i at give et arbejdstilbud mere – ikke er en myte. Jeg kender konkrete eksempler ude fra nogle kommuner, men det er ikke lykkedes mig at få dem dokumenteret alle sammen, og jeg skal fortælle hvorfor. Mennesker, der er blevet arbejdsløse og har været det længe og har fået et arbejdstilbud, men så står i den situation, at de mangler nogle få timer, er slået ud. Det er mennesker, der er slået ud, vi her taler om, og de ønsker ikke at blive kørt igennem en eller anden mølle, hvor de med navns nævnelse, og hvad ved jeg, skal stå frem. Jeg har spurgt flere, om de ikke vil være med til det, fordi der bliver sagt, at det er en myte, at kommunerne ikke mere giver det andet arbejdstilbud. De tør ikke, hr. minister, de bryder sig ikke om at stå frem som arbejdsløse. Arbejdsløse har det faktisk ikke rart – heller ikke rart med sig selv. De burde stå frem og slås i stedet for, men de gør det altså ikke, og det er derfor, dette her ikke har været til at dokumentere. Men jeg kan forstå på ministeren, at det nu

nok heller ikke kun er en myte, dels fordi ministeren i betænkningen bemærker, at der intet er til hinder for, at kommunerne giver et arbejdstilbud mere, dels fordi han har skrevet en artikel, som han vil bede om at få optaget i Danske Kommuner, om, at man gerne må give et arbejdstilbud mere ude i kommunen. Derfor kan det jo ikke kun være en myte; så skal vi nu ikke aflive det ord i denne forbindelse og se at få det bedst mulige ud af denne lovgivning, selv om den er dårlig.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg fuldt og helt anerkender Folketingets ret til at bestemme arbejdstempot – det kunne jeg ikke drømme om at anfægte – det, jeg bare gerne ville have, er, at de ledige, som venter på, at de skal have efterbetalt deres dagpenge i henhold til den lovgivning, vi her har fremsat forslag om, ved, hvor ansvaret er placeret for, at de ikke har fået dem endnu, nemlig hos de oppositionspolitikere, der har ønsket at forhale denne sag i stedet for hurtigt at ekspedere den i januar måned 1987 som den opfejning efter et forlig, det i virkeligheden var. I øvrigt skal jeg svare på alle de spørgsmål, der bliver stillet, så hurtigt som overhovedet muligt, men de ledige skal vide, hvor ansvaret ligger for, at de ikke har fået deres penge endnu.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg har efterlyst de konkrete eksempler på og dokumentation for kommunernes ændrede praksis. Jeg har ikke ønsket at få navn på de arbejdsløse, men jeg har ønsket at få navn på de kommuner, der måtte have ændret praksis. End ikke dette har jeg fået: Det er grunden til, at jeg kalder det myter.

Når jeg så alligevel siger, at jeg vil bidrage til at aflive de myter, er det faktisk netop i erkendelse af, at ministeren er en tjener for Folketinget. Når der hos medlemmer af Folketinget og medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget er et ønske om, at det bliver præciseret i svarene og i betænkningsbidraget, at praksis ikke er ændret – uanset at jeg ikke har set ét eneste eksempel på dokumentation – er jeg så meget tjener i forhold til Folketinget, at jeg gerne bidrager med indlæg i betænkningen og med artikler i Danske Kom-

[Arbejdsministeren]

muner, der afliver den ikke dokumenterede myte. Men hvis vi så alle sammen kan være enige om, at der ikke er nogen myte mere, når det er skrevet, for så kender alle praksis, er det vel også det, der skulle komme ud af den del af sagen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er fantastisk, at arbejdsministeren kan stå her og sige det, han siger, den arbejdsminister, der i denne samling har fået et halvt forslag igennem, fordi han ikke har kunnet få snøvlet sig færdig til at svare på nogle ganske lette spørgsmål, som han havde kunnet svare på i løbet af få dage. Vi har her i begyndelsen af april måned fået de sidste svar fra ministeren angående dette forslag, og så står ministeren og anklager oppositionen for ikke at have stillet særlig mange spørgsmål om dette forslag og for, at det er oppositionen, der har trukket sagen ud.

Problemet er, at ministeren først nu er blevet enig med sin forligspartner på dette område om, at Det Radikale Venstre vil droppe de ganske få personer, der nu skal ud i kulden, når dette forslag er gennemført – anderledes er det ikke. Det er regeringen, der ikke har villet gennemføre dette i januar måned. Der var et flertal her i salen, der ved første behandling klart sagde ja til dette forslag, men vi skulle have nogle flere personer med, og det har regeringen ikke villet bøje sig for.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Til oplysning for arbejdsministeren: jeg tror, jeg har givet disse oplysninger før, men de kan da godt komme til at stå i de grønne hæfter.

Jeg har eksempler – alene i Jylland – fra Jelling, fra Vejle, fra Esbjerg, fra Ribe og fra Randers. Nu kommer jeg derovrefra, så jeg har koncentreret mig lidt om dem. Det er dér, jeg har fået eksempler fra, idet kommunefolk har ringet til mig og sagt: det er rigtigt nok, sådan er det også blevet administreret her i vores kommune. Jeg har altså eksempler på det, men der blev bedt om dokumentation. Det er den eneste form for dokumentation, jeg kan komme med, for kommunale folk vil ikke stå frem og de arbejdsløse

vil heller ikke stå frem. Jeg kan godt stå her og nævne disse eksempler og så håbe på, at ministeren vil tro på dem, og et eller andet sted må der jo være noget om, at det bliver troet, siden man vil gøre sig den ulejlighed at præcisere det i betænkningen og skrive en artikel til KL. Og det skal ministeren stadig væk ikke have utak for.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg synes ikke, hr. Kaj Poulsens sidste udtalelser skal få lov til at stå uimodsagte. Der er én og kun én i denne sag, der har ansvaret for, at den har trukket i langdrag, og det er hr. Kaj Poulsen.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige tak til fru Lilli Gyldenkilde for eksemplerne. Dem vil jeg overveje om vi kan bruge separat ud over den generelle artikel. Jeg har ikke hørt bynavnene før, men jeg er glad for at have hørt dem nu, for så ved vi, hvor vi skal kigge hen. Så tak for det!

Og så skal jeg bare sige til hr. Kaj Poulsen, at han tilsyneladende har glemt, at Socialdemokratiet umiddelbart før påske stemte for to af mine forslag, sådan at størstedelen af mit lovprogram faktisk bliver gennemført, når dette er gennemført – det meste af det med Socialdemokratiets stemmer, og det skal hr. Kaj Poulsen ikke lastes for.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Og det er sket, efter at man har taget de asociale ting ud af regeringens forslag, således at det faktisk er ukendeligt i forhold til, da ministeren fremsatte det. Det kan jeg selvfølgelig bekræfte ministeren i.

Hr. Estrup sagde, at jeg havde en væsentlig del af skylden for, at dette har trukket ud, nej, det var vist den hele endda. Ja, de Radikale er store i munden, når vi snakker jobtilbud.

Jeg har stillet to spørgsmål, og de er først blevet besvaret her i april måned. Det er ikke mig, der skal svare på spørgsmålene, men det er måske Det Radikale Venstre, der skal godkende ministerens svar, før de kommer til udvalget, og baggrunden for, at det har truk-

[Kaj Poulsen]

ket så længe ud, er det vægelsind, som Det Radikale Venstre er kendt for. Men én ting er sikker: den træghed, der har været i arbejdet i arbejdsmarkedsudvalget i denne samling, kan ikke tilskrives oppositionen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget
forkastedes, idet 56 stemte for, 67 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld (kursgevinstloven).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 27/1 87. Betænkning 8/4 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Folketingsmedlemmers befordringsfradrag).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 3/3 87. Betænkning 8/4 87).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

I overensstemmelse med det, jeg på Socialdemokratiets vegne bebudede ved førstebehandling, har vi stillet ændringsforslag om, at denne lov undtagelsesvis skal have virkning fra indkomståret 1985.

Vi havde ved førstebehandlingen en debat om tilbagevirkende kraft, og regeringspartierne og hr. Bernhard Baunsgaard på de Radikales vegne ønskede ikke, at loven skulle have tilbagevirkende kraft.

Vi er i Socialdemokratiet af den opfattelse, at man ikke kan tale om tilbagevirkende kraft i en sag, der alene vedrører Folketingets 179 medlemmer, og at det er de samme 179 medlemmer, der sidder i dette høje Ting nu, som på det tidspunkt, da loven blev vedtaget. Derfor vil vi fortsat anbefale, at man stemmer for det socialdemokratiske æn-